

BULETIN INFORMATIV

Nr.
140

23
Decembrie
2022

EDITORIAL

Înainte de Crăciun

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Și fotbalul are Sărbătorile lui, nu-i așa? Are, bineînțeles, cum am putea răspunde altfel decât afirmativ la această întrebare, ce-i drept, retorică, mai ales într-un moment atât de festiv precum acesta, declanșat de încheierea Turneului Final al Campionatului Mondial de fotbal organizat în Qatar? Știm noua campioană a lumii, una cu adevărat meritorie, știm că a fost o competiție magnifică, avem Regina și avem și Regele fotbalului! Ce ne-am putea dori, oare, mai mult, ca oameni care admiră fenomenul?

Înainte Sfintelor Sărbători ale Crăciunului, fotbalul românesc și-a luat și el, la rândul care îi aparține, un răgaz binemeritat, în opinia mea. Și, cred, nu doar a mea, ci a tuturor celor care sunt implicați în buna lui desfășurare, mai ales pentru că merită întotdeauna să poți găsi ceasul bilanțului, fie el și parțial, al analizei faptelor etc.

De altfel, e mai mult decât notabil să fim sinceri, într-un astfel de moment,

cu noi înșine, pentru ca privirea retrospectivă să aducă apoi cele mai concrete și utile răspunsuri.

Superliga se va relua în luna ianuarie a anului viitor, când cele nouă etape rămase de disputat din cele 30 ale întregului sezon regulat, vor trebui să stabilească cele șase echipe care vor juca în play-off, pentru titlul de campioană și participarea în cupele europene, respectiv cele zece care vor evolua în play-out, unde lupta se va concentra pentru evitarea locurilor care duc spre liga 2, fie ele de retrogradare directă sau în urma unui baraj de menținere/promovare. Dar nu e acum clipa să intrăm în prea multe amănunte de acest gen, mai e timp până la vară, știți cum se spune!

“Faber est suae quisque fortunae”, spunea marele Salustiu, în opera sa “Historia rerum in republica Romana gestarum”. În traducere liberă, “Fiecare este făuritorul propriului său destin”. Poetul francez de secol 16, Mathurin Regnier, un admirator și chiar un valorificator al literaturii antice, a exprimat o idee aproape identică în “Satire”, opera sa magna, versul său devenind un autentic proverb: “Chacun est artisan de sa bonne fortune”. Ceea ce, în limba noastră, a devenit, în timp, desigur, zicală: “Cum îți așterni, așa vei dormi!”. Îndrăznesc să spun că aceasta e realitatea unei analize obiective!

Se apropie, așadar, Crăciunul și este pentru mine un prilej de reflecții, de analiză, mai mult sau mai puțin obiectivă, a unui sezon aflat însă în plină desfășurare. Planificarea a ceea ce va veni este una obligatorie pentru noi toți, conform a ceea ce deja v-am spus!

Sărbători cu bine! Crăciun fericit vă doresc tuturor!

INTERVIU

Interviu cu Dragoș Nedelcu
(Farul Constanța)

realizat de Sorin Teodoreanu și Octavian Țopa

Dragoș Ionuț Nedelcu va împlini 26 de ani în luna februarie. A început fotbalul la **Viitorul / Farul Constanța**, iar în 2017 a fost transferat de **FCSB**. După mai multe accidentări și un împrumut în **Bundesliga**, la **Fortuna Düsseldorf**, a revenit la clubul dobrogean. Din păcate, o nouă accidentare i-a încetinit temporar ascensiunea.

Refăcut complet, a evoluat în ultimele două etape din acest an și privește viitorul cu încredere.

1 *S-au încheiat 21 de etape din sezonul regulat. Cum apreciezi evoluția Farului Constanța în această primă parte a campionatului?*

A fost foarte bună pentru noi, am făcut foarte multe puncte. Suntem fericiți că stăm sus în clasament și că ne putem bate pe picior de egalitate cu orice echipă a campionatului.

2 *Ce vă propuneți pentru anul viitor?*

În primul rând, ne propunem să fim cu toții sănătoși. Apoi, să continuăm pe aceeași linie a pregătirii și a performanțelor. Din punctul meu de vedere, fără falsă modestie, suntem foarte bine acum.

3 *A propos de situația medicală. Te-ai confruntat*

cu câteva probleme serioase în prima parte a campionatului. Au trecut cu bine, cum ești înaintea vacanței?

Mulțumesc de întrebare, acum sunt bine, sănătos. Sper să nu mai întâmpin probleme medicale pentru că m-au tras foarte mult în jos. Îmi doresc enorm să am continuitate în pregătire și jocuri.

4 **Ai revenit definitiv la Farul, după cinci ani. Ce înseamnă acest fapt pentru tine?**

Mă bucur enorm pentru că este echipa la care eu am crescut. Apoi, pentru Mister (n.n. Gheorghe Hagi), deoarece știu că are foarte mare încredere în mine, iar eu, la rândul meu, am foarte mare încredere în dânsul și știu că putem face lucruri extraordinare împreună.

5 **La începutul acestui sezon ați revenit la Farul mai mulți foști componenți ai echipei. Ați anticipat vreun moment că veți avea**

un parcurs atât de bun împreună?

Noi am fost crescuți de mici cu mentalitate de campion, pentru că la grupele de formare și, mai apoi, de juniori, câștigăm tot timpul. Deci, da, ne așteptam cumva, important este că într-un interval de timp relativ scurt am reușit să facem un grup unit și să avem rezultate bune, să fim sus în clasament.

6 **Cum a fost anul 2022 pentru tine?**

A fost un an bun, chiar dacă am întâmpinat și unele probleme nefericite.

A fost un an bun pentru că am reușit să ating, în ciuda dificultăților de care am tot pomenit, un nivel de joc destul de OK.

7 **Ce îți dorești pentru 2023 și ce mesaj ai pentru suporterii Farului?**

În primul și în primul rând, îmi doresc să fiu pe deplin sănătos și să-mi pot ajuta echipa să se bată la titlu. Suporterilor le doresc același lucru, adică să ne susțină în continuare așa cum au făcut-o până acum. Îi simțim tot timpul aproape de noi și pentru mine înseamnă o mare satisfacție să aud numele clubului strigat de ei, din tribune!

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe [audi.ro](https://www.audi.ro)

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Mario Bratu (Petrolul Ploiești)

realizat de **Ionuț Pană** și **Octavian Țopa**

Mario George Bratu s-a născut pe 7 iulie 2002, la **Ploiești**. Viața sa este legată de **clubul "lupilor galbeni"**. S-a format aici, a pus umărul la promovare, a debutat în **Superligă** și a ajuns până la lotul național **U-20**. Este unul dintre puștii teribili ai **Ploieștiului** și nu vrea să se oprească aici.

1 ***Mario, ești unul dintre copiii Petrolului care și-a văzut îndeplinit visul de a juca în Superligă cu echipa la care a făcut primii pași în fotbal. Cum a fost 2022 pentru tine, un an cu multe trăiri?***

Este, fără doar și poate, anul care mi-a adus cele mai multe multe satisfacții în plan sportiv, pentru că am reușit să ajung cu Petrolul pe prima scenă!

În plus, trăiesc și cu bucuria că promovarea matematică s-a obținut după un meci în care am înscris de două ori (n.r. FC Petrolul – Concordia Chiajna, scor 2-0), iar asta, pentru mine, care am crescut aici și care, în 2015-2016, vedeam meciurile de prima ligă, de pe „Ilie Oană”, din postura de copil de mingi, a fost ceva senzațional! Apoi, în partea a doua a anului au venit și confruntările din

Superligă, un vis îndeplinit și un obiectiv pe care îl aveam setat de când am început fotbalul.

2 ***Cum ai simțit contactul cu primul eșalon? A fost așa cum îți imagineai sau diferit?***

Când evoluam în Liga a două nu părea să fie diferența foarte mare între cele două eșaloane, cel puțin așa percepeam

lucrurile la acel moment. Dar, trebuie să recunosc, impactul cu Superliga a fost altceva, iar diferența se vede la ritmul de joc și la calitatea jucătorilor.

3 *Ai, până acum, 11 prezențe în această ediție de campionat. Ești mulțumit sau crezi că se putea mai mult?*

Orice jucător își dorește să evolueze cât mai mult, să demonstreze ceea ce poate, dar sunt de părere că timpul le va rezolva pe toate și că, în 2023, voi avea mult mai multe meciuri disputate.

4 *Unde crezi tu că trebuie să muncești mai mult? La ce capitol ar trebui să progresezi?*

Am avut întodeauna o mica problemă cu latura fizică. Sunt mai fragil și,

atunci, trebuie să lucrez foarte mult la sala de forță, ca să mă pot lupta de la egal la egal cu toți adversarii.

5 *Care e visul tău cel mai mare ca fotbalist?*

Pe cel în care să mă văd cu Petrolul jucând în prima ligă mi l-am îndeplinit! Acum, mi-ar plăcea să ajung cu naționala României la un turneu final de Campionat European sau Mondial.

6 *Că tot veni vorba de echipa națională, ai fost convocat constant la ultimele acțiuni ale reprezentativei U-20. Ce așteptări ai pe mai departe? Speră la o convocare la U-21?*

Sper să rămân, în continuare, în atenția selecționarilor, indiferent

că este vorba de cel al naționalei U-20 sau U-21. E important să merg, în continuare, la acțiunile loturilor naționale, pentru că acolo am ocazia să mă dulez cu jucători care deja evoluează la un nivel înalt, chiar în campionate precum Serie A sau Bundesliga, și așa pot căpăta experiență mult mai rapid. Și, ca să răspund și la partea a doua a întrebării, da, îmi doresc convocarea la U-21! Ar fi frumos să merg acolo împreună cu Vali Țicu, un alt copil al Petrolului, și să participăm la turneul final al Campionatului European.

7 *Ce-ți dorești pentru 2023?*

Multă sănătate, să fiu ferit de accidentări și să am cât mai multe realizări pe teren, pentru a deveni un jucător de bază al Petrolului.

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Genialii

realizată de **Marius Mitran**

Unele întâmplări pot fi uitate, altele chiar trebuie uitate, foarte puține rămân însă clare și te însoțesc cu anii de viață oriunde, ajutându-te să rezisti și să înțelegi.

Câteodată, în prologul vreunei căderi, cum sunt tot mai multe în ultimii ani, mi se pare că încep să uit lucruri fundamentale, întâmplări pe care le-am trăit și care fug cu totul de lângă mine. Cât de departe s-ar duce însă, și se cam duc, pe unele le mai poți recupera, într-o zi.

Uite, de pildă, când tata îmi spunea, câteodată, brusc, „hai!”, întrerupându-mă de cele mai multe ori din ceva ce spuneam (vorbeam mult, în toate direcțiile, dacă înțelegeți ce vreau să spun), adică să mergem, să ne oprim, să tac, să mă întrerup măcar, acel „hai!” mă întorcea la zero. Mă și bloca un pic, dar mă și surprindea de fiecare dată, deși aproape că-l presimțeam. Îl aud și acum, aproape cu același efect. „Hai!” Adică lasă, oprește-te, gata... Uită! Uită dacă poți, uită! (E ceva în povestea asta care ar trebui uitat, pentru că doare. Dacă aș

reuși, un timp, să uit, ca să rezist, apoi să pot, într-o zi oarecare, să-mi reamintesc, ar fi foarte bine!)

Era 7 dimineața, în ziua de 27 aprilie 2011, și eu mă sprijineam ca într-un punct esențial al vieții, în mânerul ridicat al troller-ului. Trăiam dimineața aia albă, de miercuri, când nimic nu a început și nimic nu s-a terminat, când știi că n-ai dormit, că de-aia ești în aeroport la ora aia, n-ai dormit destul și ți-e și rău, deja. Și te aștepți la ceva de necontrolat să-ți apară în orele de până la noaptea următoare, care e mai departe decât orice, acum.

„Hai!” Asta am auzit, cu mintea încă albă. Am lăsat brusc troller-ul, care s-a răsturnat, trac!, și am ridicat ochii. Gică Popescu îmi pusese mâna pe umăr și mă chema să completăm șirul la business class, unde mai erau doi tipi și o tipă, tipa foarte frumoasă, roșcată, cu ochii verzi, îmbrăcată în negru. Când se mișca, foșnea, nu știu ce-avea pe ea. Mi-am luat bagajul de pe jos, sacoul de pe umeri și i-am strâns mâna. „Neața, Gică!” Plecam cu el la Madrid, să comentăm, alături de Hagi și de Marian Olaianos, studioul de la Real – Barcelona, semifinala Champions League, una dintre ele, din sezonul ăla. Știți care, cele clasice, Mourinho contra Guardiola, 2-0 pentru Barça a fost atunci, cu două goluri Messi în ultimele 15 minute, după eliminarea lui Pepe, după ce Mourinho i-a băgat mâna în ochi lui Tito Vilanova, Dumnezeu să-l ierte!, ăla a fost meciul.

Pe avion, unde Gică îmi cumpărase în dimineața aia rezervarea la business, ca să fim împreună, am tot vorbit de Craiova, de Barcelona, de Hagi, eu am scos din geanta mea „Replay” o carte, „Fotbalul – Lumini și umbre” a lui Eduardo Galeano, Gică m-a rugat să i-o împrumut, după ce a citit vreo două povești din ea, eu am zis că aș fi bucuros să i-o fac cadou. Cartea e la el și acum, ceea ce pentru mine înseamnă imens.

Simt ceva stupid, ca și cum aș fi făcut și eu ceva pentru el, cu cartea aia.

Am mâncat, doar eu, și am băut câte o bere, amândoi. La aeroport, cum am pus piciorul jos, el a început să împartă autografe, la ofițerul de la pașapoarte, la duty free, la ziare, la taximetriști. Din 5 în 5 metri. „Hica! Ola, Hica!” Asta m-a impresionat, mult, așa că la întoarcere am trântit un articol în „Național”, „Popescu sub soarele Spaniei”, în care am povestit secvența asta.

La hotel am ajuns în jumătate de oră, acolo unde stătea și Barcelona, Guardiola îi lăsase niște invitații la recepție, Hagi era cu Pep și cu Marian la un interviu, apoi Hagi cu Marian au venit la hotel, am mâncat, Hagi a povestit cum a ajuns la Craiova în '83, cum a intrat la facultate și ce echipă ar fi făcut acolo. „Dacă rămâneai, Gică, în câteva luni eram cu tine!” „Bine, Gică!” Apoi ne-am mutat de la restaurantul hotelului la altul, de pește și fructe de mare. Pe drum, în taxi, Gică Popescu a vorbit cu Stelea la telefon.

Hagi ne-a spus că dacă ar fi să vină la vreo echipă în țară să antreneze, atunci aia ar fi Craiova. „Nu există fotbaliști mai buni pe lume ca oltenii! Și nici vreun public comparabil cu ai tăi, Gică! Acolo faci performanță și dacă nu vrei!”

La restaurantul cu pește și fructe de mare au mai venit niște prieteni, Gică Popescu a plătit, apoi meciul Santiago Bernabeu, Hagi și Gică Popescu între mine și Marian la studioul de pe Santiago, în spatele nostru, la trei pași, Messi, Mourinho care bate cuba cu amândoi, Guardiola care îi îmbrățișează și pe Hagi și pe Gică Popescu.

Barcelona a bătut cu 2-0, cum ziceam, Mourinho a venit la Gică Popescu la studio, la final, l-a pupat, deși era plin de draci, Guardiola i-a pus la coadă pe cei de la Sky Sport și Canal Plus și s-a îmbrățișat, după interviu, cu Gică Popescu, de trei ori. Lângă el, trimișii a 108 televiziuni așteptau să-i surprindă un semn. „Așteptați!” Și degetul arătător sus, „așteptați o clipă!”

Seara, de fapt noaptea, în restaurantul hotelului, doar noi patru. Eu, față-n față cu Hagi, Marian cu Gică Popescu. Hagi vorbea, ca de obicei, și poziționa lingurițele, ceștile, cuțitele, paharele în 4-3-3. Ce-o să facă el cu Viitorul. Ce joacă Pep. Ce joacă Mourinho. Unde e Busquets în toată treaba asta. Pe la două noaptea, Madridul părea că am venit cu el de acasă. Craiova, Guardiola, Mourinho, naționala, Gică Popescu, Gică Hagi. Un soi de carusel al unor secunde care însemnaseră ceva, ale lor, care însemnau ceva.

Gică Popescu a început așa povestea lui. Vorbind cu mine, dar adresându-i-se lui Hagi. „Gică, stai o clipă. Mariuse, să-ți spun eu cine e omul ăsta care tot vorbește. Gică ne-a cărat peste tot în spate în viața asta. Hagi este tot ce e mai bun, nu zic ca fotbalist, că aici nu am ce discuta cu nimeni în lumea asta, peste Hagi nimeni n-a fost. Nimeni, nicăieri. Dar eu am trăit lângă omul ăsta și vreau să-ți spun o seară, o noapte mai frumoasă decât tot ce ți s-a părut ție aici la Madrid că a fost frumos. Am avut sute de nopți așa. Am bătut Italia, Gică, amândoi, am bătut Realul, Argentina, Columbia, Anglia, Arsenal, pe cine n-am învins în 20 de ani... Dar îți spun, Marius, ce s-a întâmplat într-o seară la Barcelona, cu noi doi, cu mine și Gică. Eram titular, Gică nu prea era, Cruiff te ținea, Gică, mai mult rezervă, nu știu de ce, „păi știu eu de ce”, zice Hagi, „avea dreptate să mă țină rezervă, că avea alt sistem el, îl gândise altfel, pentru mine Cruiff rămâne cel mai mare dintre toți, în toată viața n-am altul să-l compar cu el.”

Eram într-un balcon semi-închis, pe cer erau stele, deci nu era înnorat, dar părea să fie, mi-era frig. Beam vin roșu și eu, în plus, ca un lacom care sunt, clar, și o ciocolată caldă. Un băiat de-al hotelului se învârtea din când în când pe lângă noi. Gică Popescu, concentrat, strângându-se în jacheta de velur: „Ei, te ținea aiurea pe bară. La antrenamente, Gică făcea ce vroia cu noi. Eram eu, Pep, Ferrer, Abelardo, Bakero, de la el am luat banderola, era în '95-'96 ce zic eu, cred că în toamnă, nu mai știu cu cine jucam, aveam meci acasă. Duminică. Luni, marți,

miercuri, Gică dansează la antrenamente, printre Sergi și Amor, Figo îmi șoptește că e irezistibil, Nadal, unchiul lui Rafael, e culcat în patru labe pe jos, Prosinecki e căzut și el...” „Nici chiar așa!” „Ba așa a fost, Gică. Și îl simt și pe Cruiff așa, un pic întors... După antrenamentul de joi, simt că mă doare un pic coapsa dreaptă. Îi zic lui Cruiff că nu cred că duc meciul... Chiar mă durea rău... În pat, seara, acasă, îmi pun echipa în gând pe teren și-mi dau seama că în locul meu intră Gică la mijloc, n-avea soluție, pe Pep îl retrage în locul meu în apărare... Gică joacă în locul lui... Vineri mă doare și mai rău. Cruiff știe că nu glumesc. Insistă să încerc. Încerc. Sâmbătă trebuie să-i spun dacă pot sau nu. Dimineață îi spun: nu pot. Chiar mă durea. Dar în alte dăți, la aceeași durere, am forțat, am strâns dinții și am jucat. Acum n-am mai putut să strâng. Gică, nu m-am dat lovit, jur, dar trebuia să joci! Când a anunțat echipa, am avut ceva emoții, dar nu, Gică, erai acolo! Știam!

Și vine meciul. Eu, în tribună, pe mijloc, sub etajul președintelui. Gică, pe teren. Minutul 5, ai bară de la 30 de metri. Minutul 10, Gică dribblează vreo 4-5 de la el din teren, șut din 16 metri, gol, 1-0. Minutul 25, cam așa. Gică dribblează tot, inclusiv portarul, Nou Camp e în delir, Figo sare să-l sărute, Pep la fel, Nadal aproape îl plachează, dar Gică fuge de ei, lumea e în picioare. <<Ha-gi! Ha-gi! Ha-gi! >> Dar Gică aleargă spre tribuna întâi și, brusc, se oprește.”

Hagi are lacrimi în ochi. Gică Popescu la fel, dar continuă. „Am înțeles atunci. Gică nu știa unde sunt... M-am ridicat în picioare pe fotoliu și am strigat: aici sunt, fratele meu bun! Aici sunt, fratele meu!... M-ai văzut și ai întins mâna, Gică, deși erau 50 de metri până la mine... Acolo eram, cu tine, fratele meu bun!”

Gică Popescu a băut apoi o gură de vin. La Madrid, în aprilie, atunci, am vrut să mă ridic și să zic, ca tata, altădată. „Hai!” Noaptea aia se încălzise brusc, poate de la vin, poate nu, nici nu dormisem cu o noapte înainte... De la o vreme, de câte ori mi-o amintesc, îmi vine să plâng. Și când îl văd pe Hagi. Pe Gică Popescu o să-l văd în curând.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA